

het Bayerischen Verwaltungsgericht Ansbach (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Ömer Nazli, Caglar Nazli, Melike Nazli tegen Stadt Nürnberg, betreffende om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 6, lid 1, en 14, lid 1, van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, P. J. G. Kapteyn en G. Hirsch, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 10 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een Turks onderdaan die gedurende een ononderbroken periode van meer dan vier jaar in een lidstaat legale arbeid heeft verricht, doch die vervolgens meer dan een jaar in voorlopige hechtenis is genomen ter zake van een strafbaar feit waarvoor hij nadien onherroepelijk is veroordeeld tot een volledig voorwaardelijke vrijheidsstraf, heeft niet op grond dat hij tijdens zijn preventieve hechtenis geen arbeid heeft verricht, opgehouden tot de legale arbeidsmarkt van de lidstaat van ontvangst te behoren, wanneer hij binnen een redelijke termijn na zijn vrijlating opnieuw werk vindt, en kan in die lidstaat aanspraak maken op verlenging van zijn verblijfsvergunning teneinde zijn recht op vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst te zijner keuze krachtens artikel 6, lid 1, derde streepje, van besluit nr. 1/80 betreffende de ontwikkeling van de associatie, vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, te kunnen blijven uitoefenen.
- 2) Artikel 14, lid 1, van besluit nr. 1/80 moet aldus worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen de uitzetting van een Turks onderdaan die een rechtstreeks bij voornoemd besluit toegekend recht geniet, wanneer deze maatregel wordt gelast naar aanleiding van een strafrechtelijke veroordeling ter afschrikking van andere vreemdelingen, zonder dat het persoonlijk gedrag van de betrokkene concreet doet vermoeden, dat hij andere ernstige overtredingen zal begaan die de openbare orde in de lidstaat van ontvangst zullen verstoren.

(¹) PB C 357 van 22.11.1997.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 17 februari 2000

in zaak C-156/97: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV (¹)

(„Arbitragebeding — Opzegging van overeenkomst — Recht op terugbetaling van voorschotten”)

(2000/C 102/12)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-156/97, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. van Lier en G. zur Hausen, bijgestaan door B. Wägenbaur) tegen Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV, gevestigd te Oss (Nederland), vertegenwoordigd door D. Baas, advocaat te Mannheim, Postfach 10 27 50, D-68027 Mannheim), betreffende de terugvordering van een voorschot dat de Commissie aan verweerster heeft betaald voor een demonstratieproject op het gebied van energieopwekking uit afval dat overblijft bij de verwerking van autoschroot, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, kamerpresident, G. Hirsch (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: L. Hewlett, administrateur, en vervolgens H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 17 februari 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV wordt veroordeeld tot betaling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen van een bedrag van 251 649 euro, vermeerderd met rente over dit bedrag vanaf 1 mei 1995, berekend tegen de op de eerste werkdag van elke maand gepubliceerde percentages die het Europees Fonds voor monetaire samenwerking voor zijn euro-transacties hanteert.
- 2) Het beroep wordt voor het overige verworpen.
- 3) Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 212 van 12.7.1997.